

DŹDŹOWY (35) ai

dźdźowy (34), **dźdźewy** (4) *RybGęśli*.

o jasne, e prawdopodobnie jasne. (tak w dżdżewnica).

sg m N dźdźowy (9). ◇ A dźdźowy (2). ◇ f N dźdźowǫ (2). ◇ G dźdźowéj (2); -éj (1), -(e)j (1). ◇ A dźdźowǫ (2). ◇ I dźdźowǫ (3). ◇ L dźdźow(e)j (11). ◇ pl N subst dźdźow(e) (2). ◇ A subst dźdź(e)wy (1). ◇ I n dźdźowémi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w.

Przymiotnik od „deszcz”; pluuiialis, pluuius Calep, Cn; imbrifer, nimbifer Mącz; imbricus Calep; pluuiatilis Cn (35) : LudWieś B2; BielKom B7; Sliczne ieft miłofierdzie Boże/ cźǫfu zǫłmucenia: iǫko obłok dźdźowy cźǫfu łuchości [quasi nubes pluuiæ in tempore siccitatis]. Leop Eccli 35/26, Ez 1/28; BibRadz I lb marg; Nimbifer, Co dźdźowy cźǫs przinoši. Mącz 247b, 21d, 165d; Oczko 7v; Calep 228a, 506b, 815a, b.

W charakterystycznych połączeniach: dźdźowy czas, dzień (2), obłok (3).

Zestawienia: »dźdźowa glista« = dźdźownica (1): Lumbricus, Glista robak który łie w żołądku łuckim zǫłǫga/ teź ktorych w ziemi pełno/ dźdźowe gliłty albo dżdżewnice yǫko niektorzy zowǫ. Mącz 199b.

»dźdźowa woda« [szyk 10 : 10] (20): FalZioł II 18c; Cźemu dżdżowa woda ribam izłt [!] zdrowa gdyź ptakom łzkodzi. GlabGad I; BielKron 248v; warz z rożǫ w wodźie dźdźowey ǫ oczy tym wymyway. SienLek 63v, 40, 50v, 53, 64, 66 (14); Bog łam powiedział/ iz ferce cźłowiecze łkłonne ieft ku złemu z młodości twoiey: ǫ iz cźłowiek pije nieprǫwośc/ iǫko źiemia dżdżowǫ wodę. CzechRozm 116; KochPs 126; Niepomnię tǫk vporney iefcze niepogody/ By łalǫ bez przełtanku łzumne dźdźewe wody. RybGęśli B.

Szereg: »pochmurny a dźdźowy« (1): A z tǫd ten Podmaiek będzie niemal włytek pochmurny a dźdźowy. LudWieś B2.

Synonim: zest.: »dźdźowa glista«: dźdźewnica.

Cf DESZCZOWY, DESZCZOWNY, DŹDŹAWY, DŹDŹYSTY